

ikke engang Navnet er rigtig skrevet, og jeg er vis paa, at hvis man spurgte efter hende i Nabofogne under det Navn, var der næppe Noget, der kjendte hende. Jeg er født i Nabofognet og kjender Forholdene, og, hvad der er en Kjendsgjerning, det er, at Maren Honning i Windblæs er en agtværdig Gaardmandstone, der gratis har hjulpet mange Menneſter, som Vægerne have opgivet. Jeg ſtal være den ſiſte til at ſige et ondt Ord om Vægerne; men ſaadanne Nøverhistorier, ſom komme omkring i „Tilſkueren“ og andre Blade om Maren Honning, ſtulle ſlaas ned; hun er en agtværdig Kone, og hun har lidt mange Straffe for det Gode, hun har gjort lige overfor mange Smaaſolk. Jeg ſtal anbefale Lovforſlaget, ſandſynligviſ med viſſe Vædringer; men Grunden, hvorfor jeg tog Ordet, var for at forſvare Maren Honning, da jeg kjender hende og ſkylder hende det.

Kjær: Saa længe jeg har været Medlem af Thinget, og Forſlag af denne Art have været fremme, har jeg ydet dem den Støtte og det Forſvar, jeg var i Stand til, og for nogle Aar tilbage blev der da ogſaa ført en meget livlig Forhandling om denne Sag. Jeg hører uregtelig til dem, der glæde ſig over, at Tiden har modnet Tanker og Meninger godt om denne Sag, og da Sagen ved første Behandling ſlet ikke blev omtalt, troede jeg derfor, at Grunden var den, at Sagen var ſaa godt modnet, at man ikke fra nogen Side fandt Anledning til at angribe den. Men nu høre vi pludſelig, at man ved anden Behandling af Sagen har ſtore Betænklichkeiten ved den, og det høre vi endogſaa fra en Kant, hvor man, for at bruge det ærede Medlem for Njøbenhavns 1ſte Valgkreds' (E. J. Larſen) Udtryk, maa forbydes over den. Jeg forbydes over det ærede Medlem fra Langelands (Brandes) Optræden, men jeg forbydes ikke over det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds (Sagd), tværtimod glæder jeg mig overordentlig meget over hans Optræden, og ethvert Ord, han har ſagt i denne Sag, tiltræder jeg fuldſtændig og kan gjøre til mit. Naar det ærede Medlem for Njøbenhavns 1ſte Valgkreds forbydes over hans Optræden, vil jeg ſige, at naar dette ærede Medlem og det ærede Medlem for Langeland (Brandes), der ellers meget ſjældent ſtemmer overens i ret Meget, vare ſaa overordentlig enige i denne Sag, tror jeg, at det kommer af, at de begge ſe Sagen med Njøbenhavnſte Øine. Naar man hører, hvorledes det ærede Medlem fra Langeland optræder og driver, kan man ſige, ikke ſaa lidt

Løjer med de kloge Romer eller Mænd, ſom vi have i Nylland, og med den Overtro, ſom han mener, der i Særdeleſhed herſter øvre paa Heden, ſaa turde det være muligt, at, derſom de to Herrer ſit ſtatſtiſke Oplyſning om, hvormange overtroiſte Menneſter der var i Njøbenhavn, blev Procenttallene maatte ſtørre i Njøbenhavn end paa Heden. Man kan tillægge os, hvilke eiendommelige Betragtninger man vil, og betragte os ſom ſtaaende paa et lavt aandeligt Standpunkt, men til Gjengjæld for, at vi ikke der ſtaa ſaa høit ſom de Herrer fra Njøbenhavn, ſaa kan jeg dog ſige dem, at i det, man kalder praktiſt ſund Sands, ſtaa vi ikke tilbage for dem, heller ikke i at betragte og vurdere ſoleklare Kjendsgjerninger. Derſom ærede Medlemmer ville have ſoleklare Kjendsgjerninger fra os, da ſe vi jo endogſaa, at Menneſter ere blevne helbredede af Kvakſalvere, ſom Væger have erklæret for uheldbredelige. Jeg ſkulde være i Stand til at bevise, at en Mand, til hvem 3 Væger havde erklæret, at hans Haand maatte ſættes af, gif til en Kvakſalver og ſit den kureret. Vedkommende Kvakſalver er for Reſten bleven forfulgt ad Rettens Vej og har nogle Gange maattet betale Mulkt, men til Beviſ for, hvor høit han ſtaar i Publikumſ Gunſt, vil jeg nævne, at vi altid have betalt Mulkten for ham. Han er for Reſten nu død, ſaa han kommer ikke til at betale flere Mulfter; men hvis han havde levet, ſaa er det ikke urimelig, at han vilde være blevet forfulgt videre. Retten har for øvrigt altid idømt ham den mildſte Straf, den var i Stand til, og hvis den her foreliggende Lov havde været gjældende, ſaa vilde han helt have undgaet Straf. Jeg vil derfor henſtille til ærede Medlemmer fra Njøbenhavn at ſe med andre Øine paa vore Forhold ude paa Landet, end de her have gjort. For Reſten forſtaar jeg meget godt, hvorledes de komme dertil, thi jeg har ogſaa konsulert Væger her i Njøbenhavn og ſet, at det er en hel Bagatel, de fordrer for et Sygbeſøg, mod det, vi offrer paa Landet, og det turde netop være den ſtørſte Grund til, at Kvakſalverne, eller hvad man nu vil kalde dem, at ikke-egaminerede Perſoner gif ſig af med at kurere, at en ſtor Del af Befolkningen lever meget langt fra Njøbſtæder og derfor har vanſkelig ved at ſaae Vægehjælp. Den værſte Side af Sagen er den, jeg kan gjerne ſige ublu Betaling, ſom Vægerne paa Landet fordrer for deres Sygbeſøg. Naar jeg, der bor en halvanden Mil fra nærmeste Njøbſtad, ſtal have Vægehjælp, ſaa koſter det mig 10 Kr. foruden fri Befordring, og det er ikke Spøg, naar der kommer Sygdom i en fattig Familie, at den ſaa ſtal betale 10